

اعلامیه مطبوعاتی

و عار بر شما باد که ترامپ با دستی پراز منت و سلاح مرگ و کوچ اجباری به آنان غذا می‌دهد!

(ترجمه)

پس از گرسنگی طولانی، پس از بستن سنگ بر شکم، پس از آن‌که گرسنگی تا مغز استخوان نفوذ کرد و گوشت و چربی را آب کرد و تصاویر اسکلت‌های زنده به صحنه‌ای آشنا در غزه بدل شد، و پدران خانواده در کوچه‌ها و خیابان‌ها سرگردان به دنبال لقمه‌ای بودند تا صدای گریه کودکان‌شان را خاموش کنند... پس از همه‌ی این رنج‌ها، ترامپ با لحنی آمیخته به منت و تحقیر اعلام کرد که کمی غذا برای اهل غزه خواهد فرستاد.

اما آنچه فاش شد، نه کمک انسانی، بلکه پروژه‌ای آمریکایی بود که از گرسنگی مردم غزه یک سرمایه‌گذاری پلید ساخته است؛ پروژه‌ای که از بقایای جنایت‌کاران در عراق و افغانستان و از شرکت‌های امنیتی بدنام در سرزمین‌های ما تشکیل شده است. شرکتی که در یک دست غذا می‌دهد و در دست دیگرش تفنگ است، مردم را در فرایندی تحقیرآمیز بررسی امنیتی می‌کند و فقط به کسانی اجازه دریافت غذا می‌دهد که رژیم یهود اجازه‌اش را داده باشد! و چه بسا قبل از آن‌که غذا را با خود ببرند، هدف بمباران قرار گیرند یا کشته شوند.

مردم در صف‌هایی بی‌حرمت به کرامت انسانی‌شان ایستاده‌اند، صف‌هایی که هدف از آن بازآرایی جمعیت در جنوب نوار غزه است؛ انگار که پیش‌زمینه‌ای برای کوچ دوباره آنان است؛ همان‌طور که ترامپ بارها از مالکیت بر غزه و کوچاندن مردمش سخن گفته است، و سرکردگان رژیم یهود نیز همچنان بر طبل کوچ و نسل‌کشی می‌کوبند. از همه‌ی این‌ها دردناک‌تر آن است که مردم غزه اصلاً نیازی به غذا از آمریکا ندارند؛ هزاران کامیون حامل مواد غذایی پشت مرز رفح در انتظارند. اما حکومت مصر به جای باز کردن گذرگاه‌ها و حمایت از کاروان‌ها، گذرگاه را در اختیار یهودیان قرار داده تا بر تنفس مردم غزه مسلط شوند، آن هم نه با چشم‌پوشی بلکه همکاری آشکار رژیم مصر.

شگفتا که غزه گرسنه باشد، در حالی که اگر امت اسلام تنها نبی از دست خود را به یاری برادرانش دراز می‌کرد، گریه و پرنده هم در غزه سیر می‌شدند!

شگفتا که اهل غزه تا آنجا گرسنه شوند که ترامپ با دست آلوده به منت و مرگ بر آنان بخشش کند، در حالی که در امت، کسانی هستند که اگر بخواهند، می‌توانند این رژیم پلید را در ساعتی از روز براندازند! چگونه ممکن است اهل غزه، این بخشی از امت اسلام، به حال خود رها شوند تا اسیر جنایتکاران آمریکا و یهود شوند؟! دینی که گرسنگی یک انسان را بر نبی‌تابد، چگونه اجازه می‌دهد دو میلیون مسلمان در گرسنگی باشند؟! این در حالی‌ست که همین حاکمان مزدور با سرمایه‌های امت اسلام، می‌توانند برای دو میلیون آمریکایی شغل ایجاد کنند!

آری، یهودیان و آمریکایی‌ها نمی‌توانستند چنین سیل مرگ و گرسنگی را بر مردم غزه فرو ریزند، مگر به دلیل خیانت حاکمان و سکوت امت در برابر جنایات‌شان. آنان از این امت و از ارتش آن هیچ موضعی ندیدند که مجرمان را بترساند و دست متجاوزان را قطع کند!

آیا جز خیانت حاکم بود که به یهودیان و آمریکایی‌ها اجازه دادند تا بر لقمه‌ی در دهان کودک غزه نیز مسلط شوند؟! این حکام حتی محاصره‌ای سخت‌تر از محاصره‌ی یهودیان بر غزه تحمیل کردند و اسباب قتل را برای دشمنان فراهم نمودند، تا از مرحله‌ی خذلان به مرحله‌ی عداوت آشکار برسند!

آری، عار است بر امت اسلام که اهل غزه گرسنه باشند، و عار بزرگ‌تر آنکه ترامپ با دست منت و کوچ اجباری به آنان غذا دهد! و این ننگ، پاک نمی‌شود مگر با موضعی صادقانه از سوی امت، موضعی که امت در آن برخیزد، ارتش‌هایش را پیش بفرستد، حاکمان خائن را براندازد و به سوی بیت المقدس رهسپار شود؛ و برای هر قطره خون ایستادگی کند و هر سنگ و زاویه‌ای از سرزمین مبارک را از پلیدی این رژیم خبیث پاک سازد و آن را همچون توموری سرطانی ریشه‌کن کند!

آنگاه، و تنها آنگاه، امت ننگ خود را خواهد شست؛ وگرنه، هر فریاد گرسنه، هر سوزش عطش و هر دردی، گواهی خواهد بود نزد الله سبحانه و تعالی بر این امت.

دفتر مطبوعاتی حزب التحرير – سرزمین فلسطین